

Raport 5

Krzysztof Maciejewski 260449

1. Definicja sieci

```
class FashionNN(nn.Module):
    def __init__(self, input_size, output_size, hidden_layers,
hidden_size):
        super(FashionNN, self).__init__()
        self.input_size = input_size
        self.output_size = output_size
        self.hidden_layers = hidden_layers
        self.hidden_size = hidden_size

        self.layers = nn.ModuleList([nn.Linear(input_size,
hidden_size)])

        for _ in range(hidden_layers):
            self.layers.extend([nn.Linear(hidden_size, hidden_size)])

        self.layers.append(nn.Linear(hidden_size, output_size))

    def forward(self, x):
        #pixele do jednowymiarowej macierzy
        x = x.view(-1, self.input_size)
        for layer in self.layers:
            x = torch.relu(layer(x))
        return x
```

Sieć definiuje jako model posiadający dowolną ilość warstw ukrytych. Do zdefiniowania warstw używam obiektu ModelList i Linear. W kroku forward wykorzystuje funkcję view do spłaszczającą piksele obrazów do jednowymiarowej macierzy.

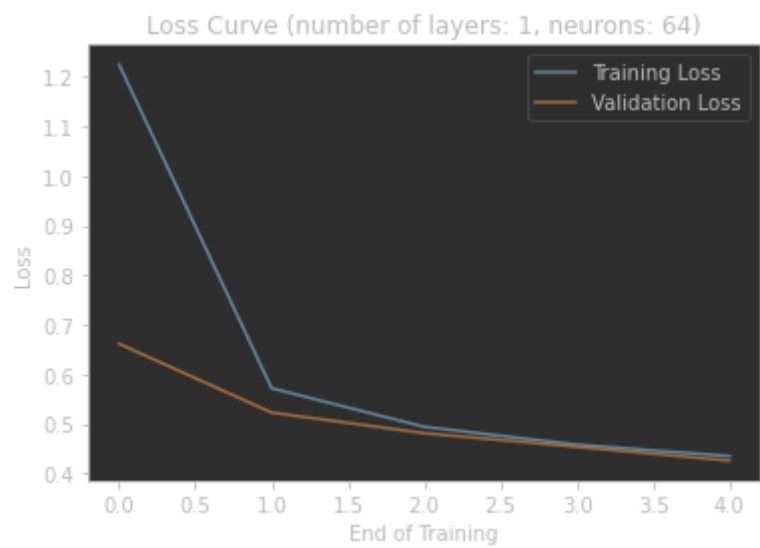
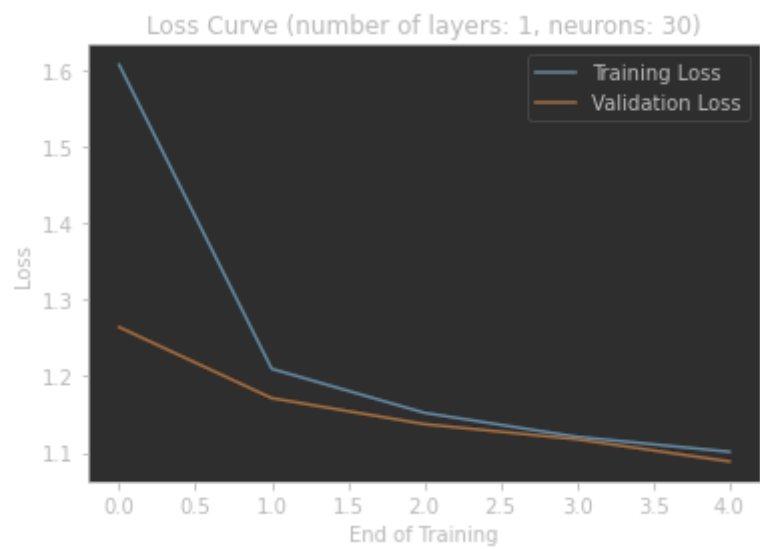
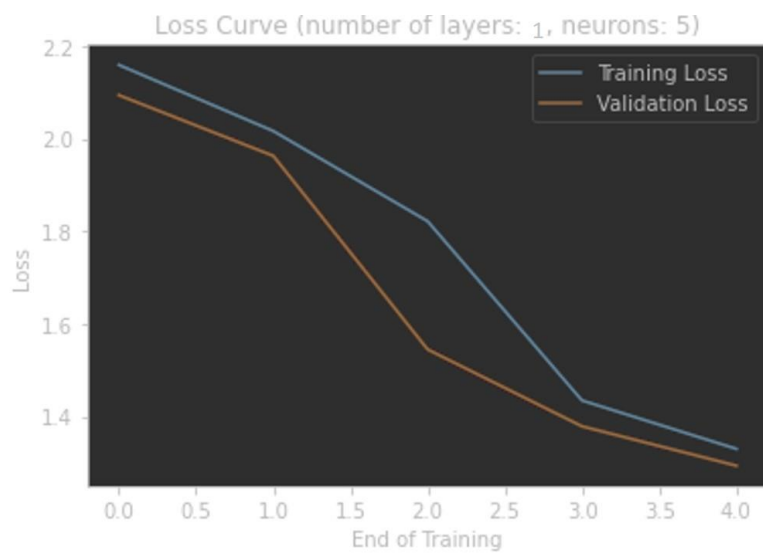
2. Porównanie wyników i krzywych uczenia dla jedno i dwuwarstwowej sieci w zależności od:

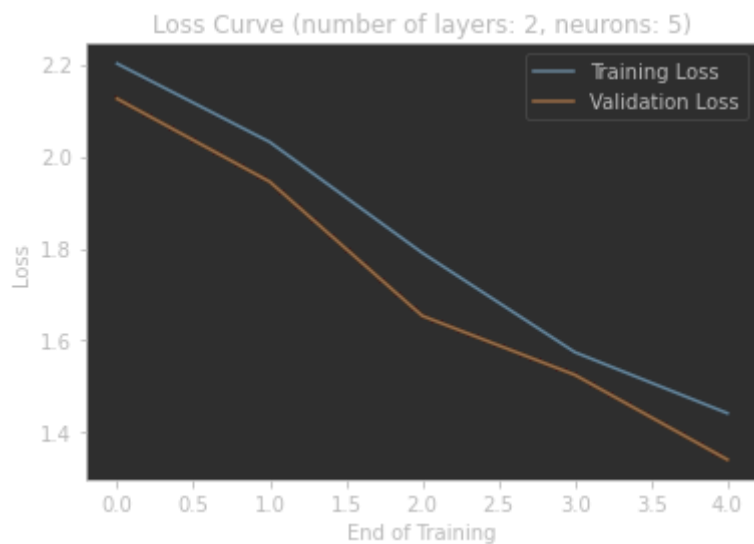
- Liczby neuronów w warstwie ukrytej

Accuracy:

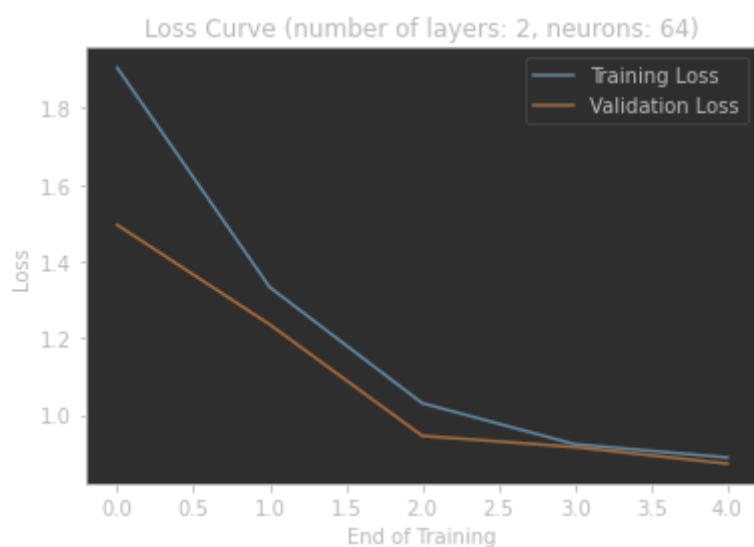
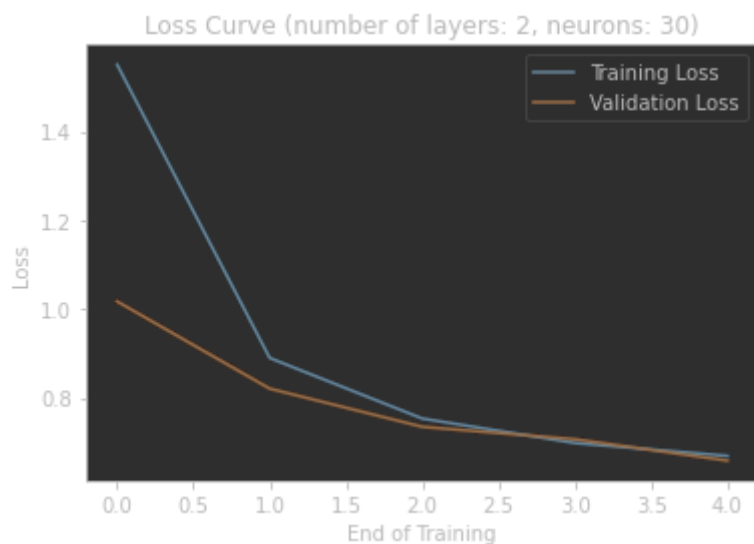
Liczba warstw	Neuronów = 5	Neuronów = 30	Neuronów = 64
1	0.5565	0.5764	0.8492
2	0.5615	0.7853	0.71755

Trochę lepiej poradziły sobie modele mające dwie warstwy ukryte. Więcej warstw pozwoliło im na zidentyfikowanie bardziej złożonych relacji w danych. Najlepiej ze wszystkich modeli poradził sobie ten z jedną warstwą ukrytą i 64 neuronami, były to optymalne parametry pozwalające na dobre zrozumienie relacji w danych i ich szybkie wytrenowanie.

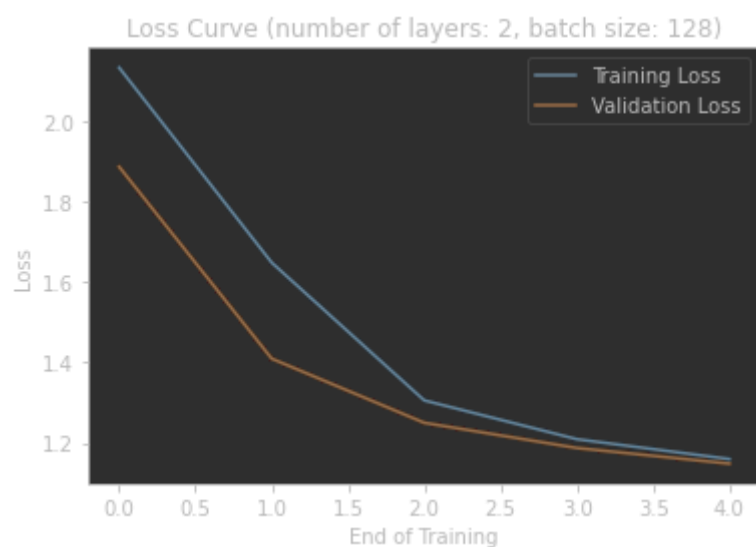
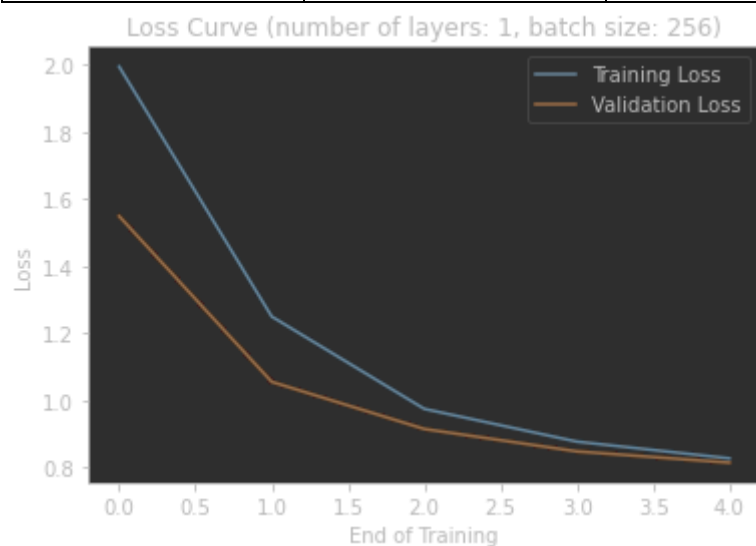
Widać, że model z tylko 5 neuronami w warstwach ukrytych potrzebował więcej epok niż 5, by dostosować się do danych.

- Rozmiaru batcha

W przypadku badania wpływu rozmiaru batcha trudno było wyciągnąć wartościowe wnioski ponieważ nie zauważyłem regularności.

Liczba warstw	Batch = 64	Batch = 128	Batch = 256
1	0.7311	0.6104	0.7139
2	0.71755	0.6399	0.6579

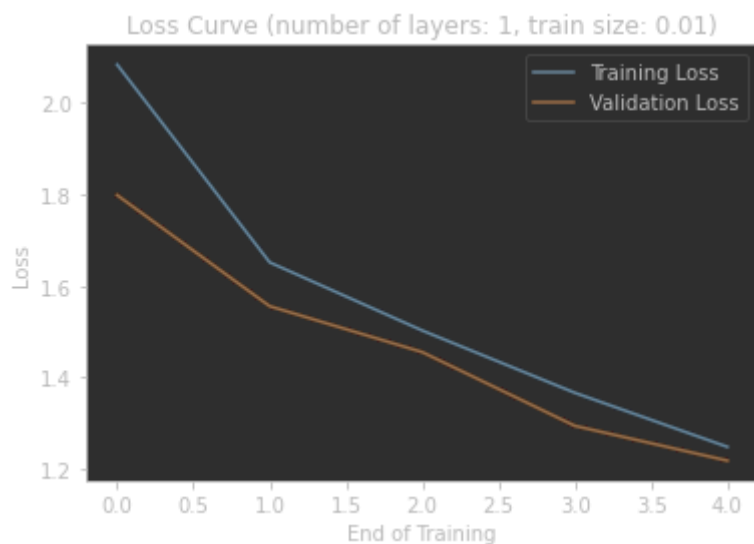

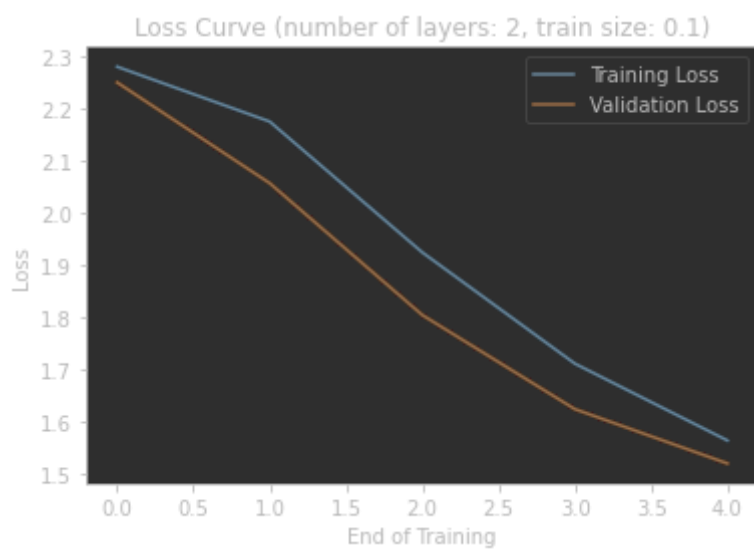
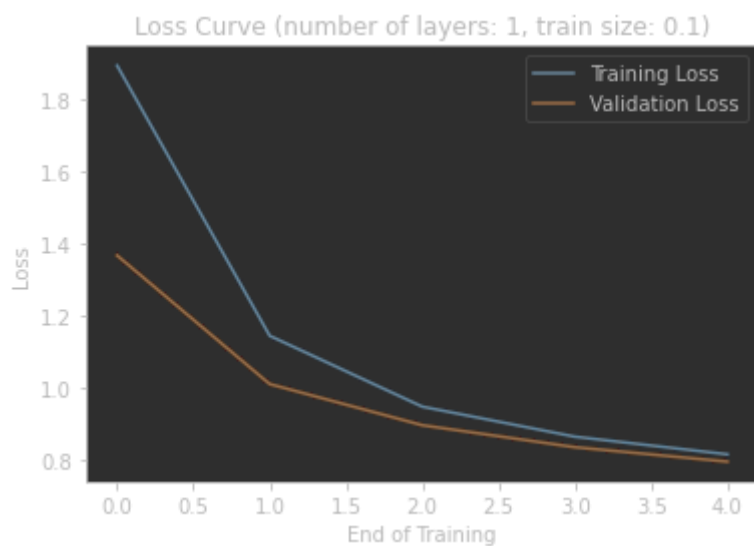
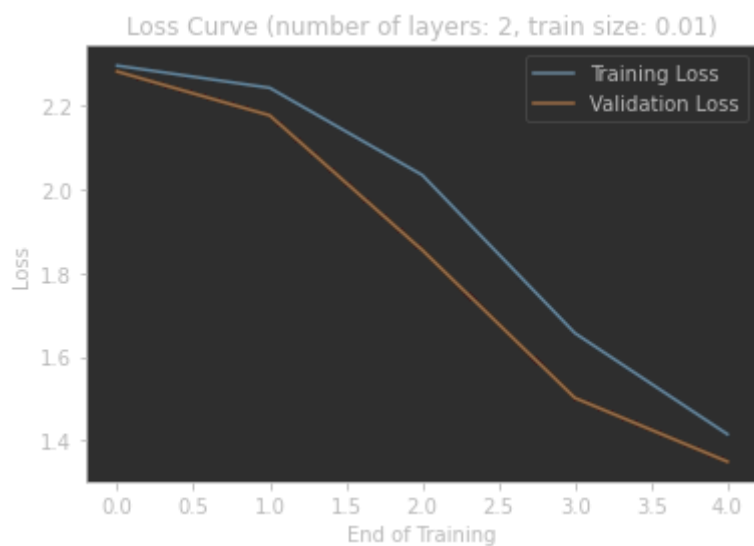

- Liczby przykładów uczących

Zwiększenie liczby przykładów uczących zgodnie z oczekiwaniami pozwoliło sieci na szybsze bardziej efektywne uczenie. Zaskakujący wynik był dla sieci od 2 warstwach. Prawdopodobnie spowodowała go mała liczba epok.

Liczba warstw	Rozmiar = 1%	Rozmiar = 10%
1	0.5831	0.7619
2	0.5239	0.4759

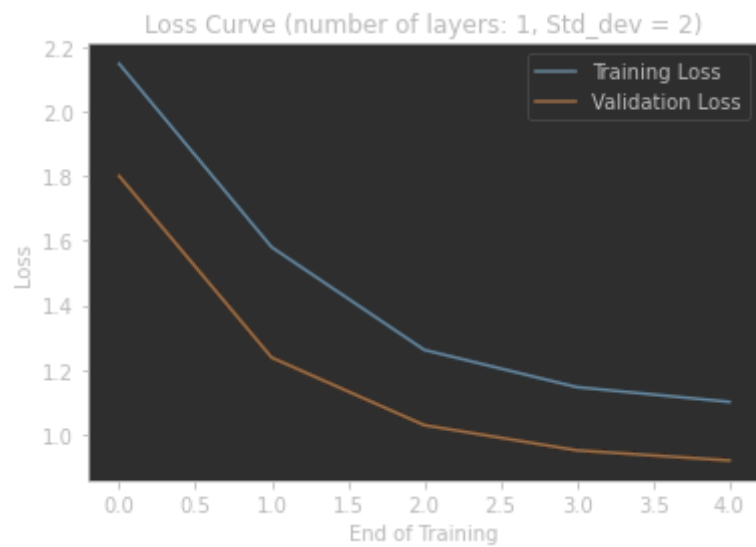
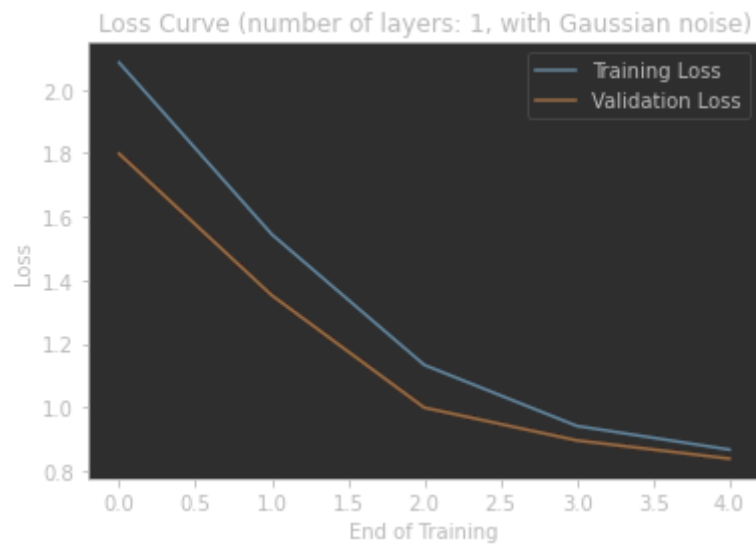

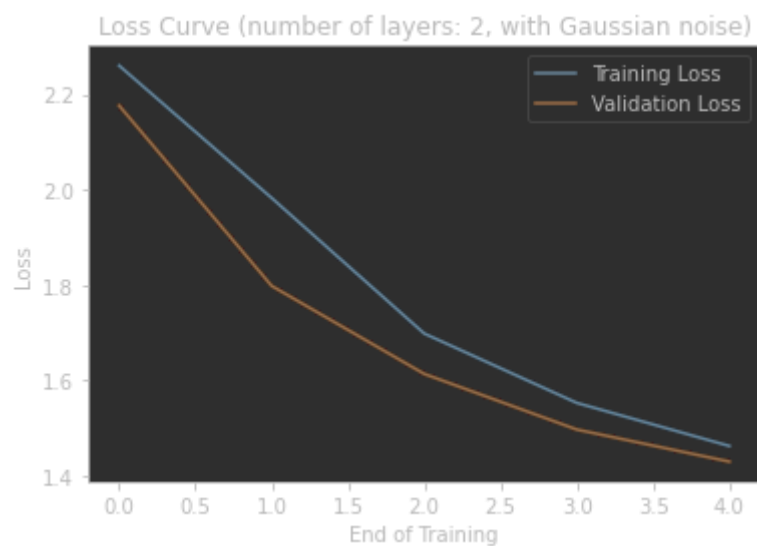

- Zaburzenia danych:

- szum dodany w danych testowych

Liczba warstw	Odchylenie standardowe = 0.1	Odchylenie standardowe = 2
1	0.7181	0.6143
2	0.5177	0.4436

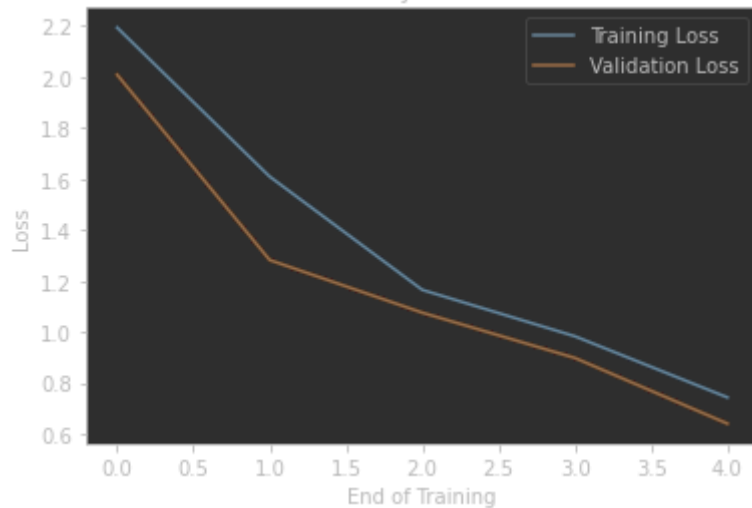

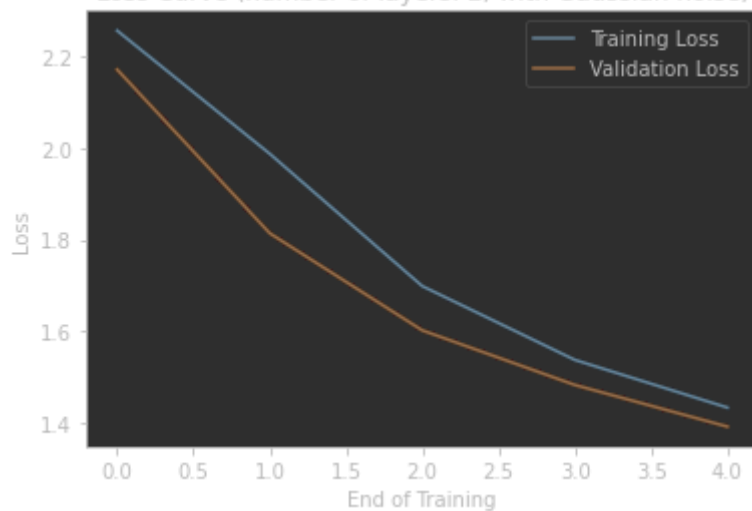
- szum dodany w testowych i treningowych.

Liczba warstw	Odchylenie standardowe = 0.1	Odchylenie standardowe = 2
1	0.7735	0.5917
2	0.5917	0.5429

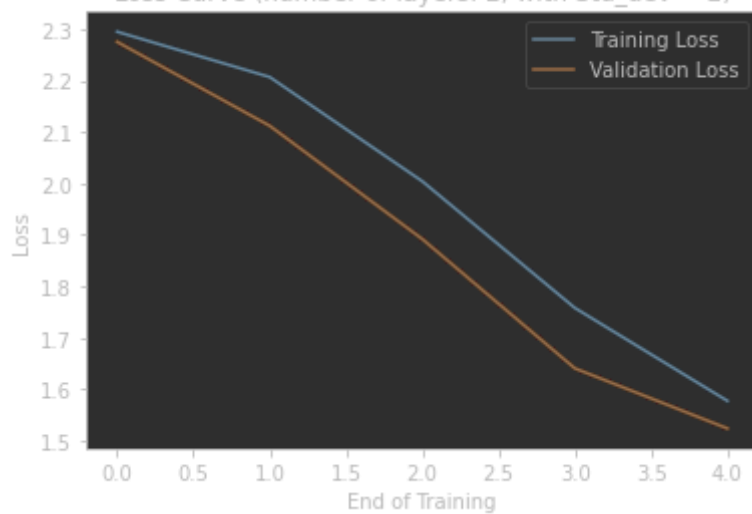
Loss Curve (number of layers: 1, with Gaussian noise)

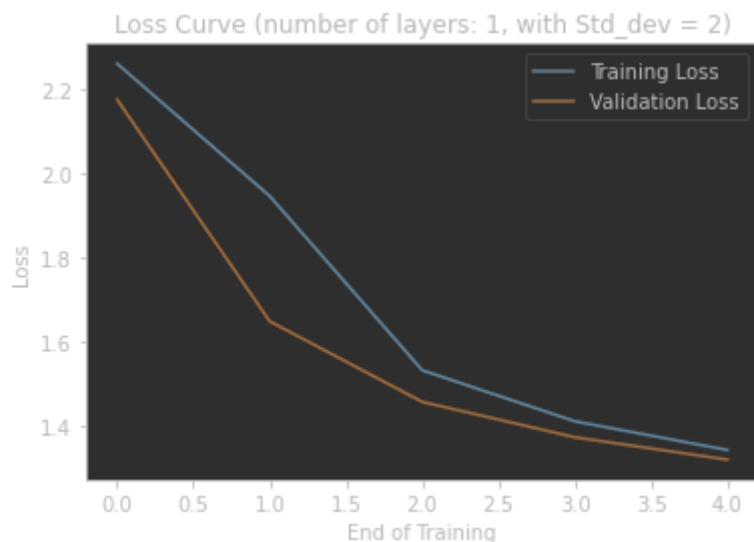

Loss Curve (number of layers: 2, with Gaussian noise)

Loss Curve (number of layers: 2, with Std_dev = 2)

Wnioski

W wielu przypadkach modele z dwoma warstwami poradziły sobie gorzej. Analizując ich wykresy funkcji kosztu, stwierdziłem że jest to prawdopodobnie spowodowane zbyt małą liczbą epok, która nie pozwala na szybkie i efektywne wytrenowanie dużej liczby wag. Więcej warstw oznacza więcej wag pozwalających na wychwycenie bardziej skomplikowanych zależności w danych, jednakże trzeba je dłużej trenować.

Szum dodany w danych testowych i treningowych poradził sobie minimalnie lepiej od przypadku z szumem tylko w danych testowych. Dodanie szumu do obu zestawów danych pomogło w utrzymaniu równowagi pomiędzy nimi. Szum wprowadza różnorodność do danych treningowych, co może pomóc modelowi w lepszym uchwyceniu ogólnych wzorców, a nie tylko dopasowywaniu się do konkretnych przypadków treningowych.